

hensigtsmæssigt, kan Indenrigsministeriet, naar Omstændighederne skjønnes at tale derfor, og forsaavidt de fornødne Pengebeløb dertil bevilges ved Finantsloven, ved en i disse Forhold kyndig Mand lade lægge en Plan til hele Arbeidets fuldstændige Udførelse. Denne Plan ledsages baade af Kort og af udførlig Beregning over Bekostningerne.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Lovens næste Capitel, § 13, samt det dertil af Udvalget stillede Endringsforslag, fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal afvente, hvad der muligt maatte blive bemærket mod denne §, med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede nye § 13. Kun skal jeg bemærke, at jeg er bleven gjort opmærksom paa, at Ordet „Grundeter“ ogsaa her burde forandres til „Jordbruger“, og at jeg skal conferere med Udvalget derom, saa at det mulig kan blive rettet til Sagens 3die Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg opfatter Forslaget til den Paragraph, som her foresligger, væsentligt som et Forslag til en anden Affattelse, hvorimod jeg ikke kan have Noget at erindre; navnlig bliver derved opnaaet, at Bestemmelsen har sammentrængt de forskellige Punkter, og især, hvad der i Udkastet er fremsat i det andet Afsnit som en særskilt Sætning.

Drejer: Det er med Hensyn til den foreslaaede nye § 13, hvor det hedder: „naar han forinden ved Landvæsenscommissionens Kjendelse beviser, at ikke Andre derved lide Skade end de, der i lignende Diemed ville benytte Vandet“, at jeg vil tillade mig at bemærke, at Meningen deraf dog vel kun kan være den, at Paagældende ikke lide anden Skade end en formindsket Afgang til Benyttelsen af Vandet i lignende Diemed; thi, hvis Udtrykket „Skade“ tages i sin Almindelighed, vil der, som det forekommer mig, fremkomme den Betydning, at der i Medfør af Lovens Ord vil kunne tilføies: Paagældende Skade, ikke blot forsaavidt denne bestaaer i en Af-

gang i Leiligheden til at benytte Vandet, men ogsaa i andre Henseender, f. Ex. med Hensyn til deres Jorder. Dette kan vel ikke være Meningen; men jeg har dog troet at burde omtale det, for at faae at høre, hvorledes Udvalgets Mening har været.

Bloch: Jeg skal tillade mig den samme Bemærkning ved § 13, som nu fremskom, og som jeg ogsaa tillod mig at fremsætte ved Sagens første Behandling. I Hensyn til, hvad jeg dengang yttrede, skal jeg endnu kun tilføie, at den forandrede Redaction, Udvalget nu har givet Paragraphen, ikke synes mig at have den paaapegede Anledning til Misforstaaelse. Dette troer jeg derimod vilde være blevet opnaaet, hvis Paragraphen var blevet saaledes andret: „De i den tidligere Lovgivning indeholdte Bestemmelser skulle ikke være til Hinder for, at den Grundeier, hvis Jord grændser til et Vandløb, benytter sammes Vand til Frugtbargjørelse af sin Ager og Eng, forsaavidt der ikke derved gjøres Indgrib i den Ret, Noget maatte have til en vis bestemt Afbenyttelse af Vandet. Dog skal Landvæsenscommissionen, om fornødent, fastsætte saadanne Regler for Vandets Afbenyttelse, at samtlige Grundeieres lige Adkomst dertil derved fkeer Fyldest, og Ingen lider Tab og Skade. Paa- staar imidlertid Noget, at han lider Tab og Skade ved den af Landvæsenscommissionen regulerede Afbenyttelse af Vandet, og Sagen ikke mindeligt afgjøres, skal bemeldte Commission, forsaavidt Spørgsmaalet ikke henhører under Domstolene, ved sin Kjendelse afgjøre, hvorvidt en saadan Paastand bør gives Medhold, og hvilken Birtning der bør tillægges den. Den Landvæsenscommissionen tilkommende Godtgjørelse udrædes af den eller dem, der ville benytte Vandet“. Jeg skal henstille dette til Udvalgets nærmere Overveelse.

Dahl: Jeg tror ikke, at man kan gaae ind paa det Forslag, den ærede sidste Taler oplæste. Det forekommer mig, at han ved den Tilføining: „forsaavidt Ingen derved lide Skade“ ophæver, hvad der ligger i Begyndelsen af det af ham oplæste Endringsforslag. Dm- trent et lignende Spørgsmaal har været under